

megtermékenyített petét kapott, de a hernyókat nem odahaza nevelte, hanem ismerős öreg komornyik pártfogása alatt a Hradsin régi sáncz-árkában, melyben sok Galium tenyésztett, és a mely másra nézve hozzáférhetetlen volt. Midőn a hernyók, melyekre szorgosan felügyelt, csaknem teljesen ki voltak fejlődve, bábozásul haza vitte és csakhamar ajánlotta a szaklapokban a lepkét megvételre. Lehetetlen volt tőle akár pénzért, akár cserében hernyót vagy bábót kapni s ennél fogva sok éven át az *A casta*-ra mintegy monopoli-uma volt, a mi őt, saját vallomása szerint szép összeghez és számos jó cseréhez juttatta, mi által gyűjteménye jelentékenyen szaporodott. Ugyanaz ősz-utókor téli rejtekükben felkereste a *Lasiocampa pini* hernyókat s azokat a szobában egész télen át — közel lévén a tápnövény — etette, úgy hogy tavaszkor már lepkéi is voltak, a melyek állítása szerint színben igen változtak és Angolországban jó piacot találtak. Én azonban nem találtam bennük nagyobb eltérést, mint a szabadban talált példányoknál, a melyeknél szintén alig akad két teljesen egyforma példány.

Weiszmautel V. Imos.

Az éjjeli fogás és a nép. Zahradka Ferencz csolnoki plebános, buzgó lepkész, szorgalmasan űzi az éjjeli fogást csalétekkel, még pedig többnyire saját kertjében, mely a temetőtől csupán kocsitűt által van elválasztva. A távolabbról néző előtt úgy tűnt fel, mintha a temetőben mozogna a lámpafény ide-oda, majd eltűnik és ismét feltűnik. A nép fantasiája pedig az ily dolgokban igen élénk, kezdtek ama fény okát találgatni. Hol ott eltemetett öngyilkos vagy a bányában baleset folytán elhunyt, hol maga az ördög volt az, aki véleményük szerint ott kísért. S ez annyira ment, hogy végre éjjel inkább nagy kerülést tettek, semhogy a temető mellett mertek volna járni. Sőt nem is a legszívesebben fogadták, és el sem akarták hinni, midőn lelkészük őket ama fény eredete felől felvilágosította.

Deilephila nerii L. A halálfejű pilléről írt tanulmányomban megjegyeztem volt, hogy a *Deilephila nerii* is épügy mint az *Acherontia Atropos* Középeurópában honos állat, mely egyáltalában nincs az Oleanderhez kötve, hanem mégél Vinca major- és minoron (Sziléziában), sőt somon is (Hunyad-me yében). Ebben a nézetben megerősít egy újabb adat (Schriften Naturforsch. Ges. Danzig N. F. IX. 233.), mely szerint Danzig környékén 1895-ben 20 *nerii* hernyót Vinca majoron találtak, a melyek után a lepke még abban az évben ki is kelt. Ha tekintetbe vesszük, hogy az állat e szerint igen jól el tud lenni Oleander nélkül is, vagy mondjuk: ha rá tudott szokni a Vincára, hogy továbbá oly északi vidéken, mint a Keleti tenger partja (54^{1/20} é. sz.) egészen jól tenyészik, feltehető, hogy legalább Magyarországon (44—49^{1/20}) állandóan tartózkodik és szaporít és valószínű, hogy petealakban telet ki, ámbár nincsen kizárva, hogy épen úgy mint a halálfejű pille csak részben hagyja el bábját még őszkor, míg részben bábakban kitelel és csak tavaszkor kel ki.

A. A. L.

Agrotis segetum Schiff. A vetési bagoly-pillét rovarász létére a prágai Weinberge polgármestere télen át nagy számban tenyész-